

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ В СВІТОВУ ЕКОНОМІКУ

*Кирильчук Тетяна Володимирівна,
Концова Христина Олександрівна
студентки Донецького
державного
університету управління
E-mail: Tanya.kir.23@mail.ru*

*Шкуренко Ольга Володимирівна,
ст. викладач
Донецького державного
університету управління*

Україна – це доволі велика країна зі значними природними ресурсами та важливим географічним положенням. Після розпаду Радянського Союзу багато економічних зв'язків з іншими країнами було втрачено. Але жодна держава не може розвиватися без зовнішніх зв'язків, і тому дуже важливим є питання інтеграції України в світове господарство. Це доволі складний, але й також і дуже важливий процес для України, який відкриває для неї нові перспективи, шляхи розвитку, переваги та водночас потребує серйозних змін і розвитку в українській економіці.

Актуальність даної теми полягає в тому, що зараз на всьому світовому економічному та політичному просторі проблеми інтеграційних процесів є одними з найважливіших тем для дискусій. Для України використання зовнішньоекономічних зв'язків є важливим напрямом розвитку економіки та національного господарства. В даній роботі будуть розглянуті основні проблеми на шляху інтеграції України до світової економіки та перспективи, які цей процес відкриє перед нею.

Метою даної роботи є дослідження інтеграційних процесів України, визначення практичного значення входження країни в світовий економічний простір і аналіз проблем, що постають перед Україною на шляху до цього процесу.

Світове господарство - це цілісний економічний організм, що виступає матеріальною основою держав світового співтовариства, в якому вже склалися певні відносини попиту й пропозиції,

конкуренції і монополії, макроекономічної рівноваги. Інтеграційні процеси та їх розвиток є найбільш характерною рисою розвитку сучасного світового господарства.

Формально Україна є членом ООН і входить до держав світового співтовариства. Вона визнає й виконує статут ООН та міжнародне право, які регулюють міждержавні, політичні, дипломатичні, соціальні, культурні та економічні міжнародні відносини. Отже, Україна певною мірою співпрацює з країнами світу. Проте реально переваги міжнародних економічних відносин країна може використовувати лише тоді, коли її економіка буде інтегрована в світове господарство, тобто буде складовою частиною цього господарства [1].

Загалом Україна має потенціал до подальшого розвитку. Це і вигідне географічне становище, і велика кількість робочої сили, і наявність значної кількості природних ресурсів. Але цей потенціал не використовується на повну силу.

Для того, щоб увійти до світового економічного товариства, Україна має відповідати певним вимогам і стандартам, мати відповідний рівень економічного та промислового розвитку.

Оскільки вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ) є важливим кроком на шляху інтеграції країни у світогосподарську структуру, реалізації стратегії євроінтеграції, необхідно мати для експорту такі товари, що мають попит на зовнішніх ринках та відповідають міжнародним стандартам якості. Але на даному етапі розвитку України наша продукція не може конкурувати на світових ринках. Навіть ті товари, що мають попит на зовнішніх ринках, не відповідають міжнародним стандартам або реалізуються за цінами, які є завищеними. Тому ці товари не можуть скласти конкуренцію більш якісній і дешевій продукції, що постачається на зовнішні ринки іншими країнами.

Очевидно, що після вступу до СОТ українська продукція не витримує конкуренції серед інших товарів на зовнішніх ринках. У зв'язку з цим, варто підкреслити, що передумовою входження на світовий ринок має стати розробка та виготовлення продукції, яка б була конкурентоспроможною. Україна потребує суттєвих змін у деяких галузях промисловості (це, наприклад, машинобудування, легка промисловість, виробництво окремих видів продовольчих товарів та споживчих товарів довготривалого користування), сільського господарства, сфери послуг (зокрема медичних,

телекомунікаційних, страхових, окремих секторів ділових послуг тощо).

Серед інших проблем входження України до світового господарства можна виокремити не надто сприятливий інвестиційний клімат, певні законодавчі перешкоди, низький рівень освітньо-кваліфікаційної підготовки спеціалістів, слабкий науково-технічний прогрес, застарілі методи виробництва на підприємствах і т.п. [2].

Якщо розглядати проблему недостатніх інвестицій, то можна сказати, що за своїм потенціалом Україна має багато сприятливих умов для інвестування, зокрема такі як дешева робоча сила, відносно невисока вартість оренди, близькість до потужних ринків збуту і сировини (ринки ЄС та країн Азії). Проте є і ряд суттєвих недоліків: відсутність кваліфікованих кадрів, недостатньо розвинута інфраструктура, суперечності у законодавстві, пасивність держави щодо стимулювання інвестицій у відповідні галузі, – усунення яких створить сприятливий інвестиційний клімат в Україні [3].

Вирішення цих проблем — необхідна умова припливу іноземних інвестицій, що у свою чергу могло б сприяти включенню України у світовий загальноцивілізаційний процес. Необхідно, насамперед, домагатися макроекономічної стабілізації, зменшення ризику капіталовкладень, пов'язаного з відсутністю правових і організаційних гарантій, підвищення прибутковості інвестицій.

Також варто відмітити, що через занепад власного виробництва Україна стає все більш економічно залежною від інших країн, доповненням розвинутих країн в якості постачальника не готової продукції, а лише сировини та напівфабрикатів. З такою тенденцією в подальшому Україна може перетворитися на країну, що залежить від інших та є постачальником на ринок праці дешевої робочої сили.

Для запобігання цього явища та забезпечення надійного соціально-економічного положення жителів Україна повинна орієнтувати свою діяльність на закріплення зовнішньоекономічних зв'язків, розвиток міжнародної торгівлі, залучення іноземних інвестицій.

Дуже серйозною є проблема збільшення імпорту, що у подальшому може привести до девальвації гривні. У якості приклада зростання імпорту можна сказати, що у 2009 році розрив між об'ємом експорту та імпорту був \$5,7 млрд. За даними на 2010 рік він збільшився до \$9,3 млрд. В порівнянні з 2009 роком імпорт зріс

втричі [5]. Це свідчить про те, що Україна неспроможна навіть внутрішній ринок забезпечити якісною продукцією, не кажучи вже про експорт її на світовий ринок.

Необхідно переглянути технології виробництва та обладнання на підприємствах забезпечити матеріальну базу для виготовлення більш якісної, дешевої і тому більш конкурентоспроможної продукції для експорту її на зовнішній ринок [4].

Очевидним є той факт, що для подолання кризи в країні та стабілізації економіки важливою є інтеграція України в світове господарство. Тому розвиток зовнішньоекономічних науково-технічних та валютно-фінансових відносин України з державами світового співтовариства може стати одним із найважливіших факторів стабілізації господарства. Необхідно прагнути до покращення економічного положення в країні та прикладати якісь зусилля для подолання проблем, що заважають Україні стати повноправним учасником світової економіки.

Глобалізація перетворила нашу планету на один великий ринок, і тому Україні, аби зберегти свою суверенність та подолати економічну кризу, необхідно відшукати на ньому своє місце [5].

Як показує практика, інтеграція в світову економіку – це доволі довгий і складний процес, протягом якого країні доводиться стикатися з багатьма проблемами. Зокрема для України це є низька конкурентоспроможність продукції, не надто сприятливий інвестиційний клімат, певні законодавчі перешкоди, низький рівень якості освіти і т.д. Вирішення та усунення цих проблем допоможе створити сприятливі умови для процесів світової інтеграції. Необхідно розуміти, що без зовнішніх зв'язків жодна країна не зможе повноцінно функціонувати та розвиватися та врешті решт приречена на занепад. Тому необхідно робити все можливе для того, аби з гідністю долучитися до світової економіки та представити нашу країну в світі як розвинену, повноцінну та здатну конкурувати з іншими.

Література

1. Дахно И. И. Международная экономика. Учебное пособие. – Киев: МАУП, 2006. – 478с.

2. Дедеркал Г.П. Напрямки інтегрування України в сучасну світову економічну систему// Актуальні проблеми економіки, 2008. – №8, - С. 64-66.

3. Мартиненко В.Ф. Залучення зовнішніх інвестицій в економіку України: методологічний аспект// Зовнішня торгівля: право та економіка, 2008. - №4. – С. 91-97.

4. Пасховер А. Потребительское отношение. Импорт вытесняет с полок магазинов остатки украинского продукта// Кореспондент. – 2011. – № 16-17

5. Стеценко Ж.В. Формування експортного потенціалу в Україні// Економіка та держава, 2008. - №7. – С. 22-25